

МОТИВИ ПО НОХД № 851/2022г. по описа на ПОС  
КЪМ ПРИСЪДА № 41 от 21.06.2022г

Срещу подсъдимата **Н. Г. В.** е внесено обвинение от Окръжна прокуратура гр.Пловдив за престъпления, както следва :

- за престъпление по **чл.197, т.1, вр. чл.194, ал.1 от НК**, за това, че на 30.05.2020г. в гр. Стамболийски, обл. Пловдив, е отнела чужди движими вещи - дамски портфейл на стойност 8.00лв., ведно с пари в размер на 80 лева и дебитна карта без стойност, всичко на обща стойност 88.00лв./осемдесет и осем лева/ от владението на ЕЛ. П. П., без нейно съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои, като откраднатите вещи са били върнати до приключване на съдебното следствие в първоинстанционния съд-

- за престъпление по **чл.249, ал.1, вр. чл.26, ал.1 от НК**, за това, че в периода от 10:46 часа до 11:22 часа на 30.05.2020г., при условията на продължавано престъпление, в гр. Стамболийски и в гр. Пловдив е използвала платежен инструмент - дебитна карта № \*, издадена от «Интернешънъл Асет Банк» АД на името на ЕЛ. П. П., без съгласието на титуляря ЕЛ. П. П., като извършила общо 12 броя транзакции на АТМ устройства: АТМ- устройство № D1144002, находящо се в гр. Стамболийски, обл. Пловдив, ул. “Марица” № 6, на АТМ устройство № 00001045, находящо се в гр. Пловдив, бул. “Пещерско шосе” № 156 и на АТМ устройство № 00000691, находящо се в гр. Пловдив, бул. “Пещерско шосе” № 135, както следва:

- На 30.05.2020г. в 10 часа и 46 мин. в гр. Стамболийски е използвала платежен инструмент - дебитна карта № \*, на АТМ- устройство № D1144002, като извършила неуспешна трансакция;

- На 30.05.2020г. в 10 часа и 47 мин. в гр. Стамболийски е използвала платежен инструмент - дебитна карта № \*, на АТМ- устройство № D1144002, като извършила успешна транзакция -изтеглила сумата от 50,00 лева;

- На 30.05.2020г. в 10 часа и 48 мин. в гр. Стамболийски е използвала платежен инструмент - дебитна карта № \*, на АТМ- устройство № D1144002, като извършила неуспешна трансакция;

- На 30.05.2020 г. в 10 часа и 49 мин. в гр. Стамболийски е използвала платежен инструмент - дебитна карта № \*, на АТМ- устройство № D1144002, като извършила успешна транзакция - изтеглила сумата от 50,00 лева;

- На 30.05.2020г. в 10 часа и 50 мин. в гр. Стамболийски е използвала платежен инструмент - дебитна карта № \*, на АТМ- устройство № D1144002, като извършила успешна транзакция - изтеглила сумата от 50,00

лева;

- На 30.05.2020г. в 11 часа и 11 мин. в гр. Пловдив е използвала платежен инструмент - дебитна карта № \*, на АТМ - устройство № 00001045, като извършила успешна транзакция -изтеглила сумата от 50,00 лева;

- На 30.05.2020г. в 11 часа и 11 мин. в гр. Пловдив е използвала платежен инструмент - дебитна карта № \*, на АТМ- устройство № 00001045, като извършила успешна транзакция -изтеглила сумата от 100,00 лева;

- На 30.05.2020г. в 11 часа и 12 мин. в гр. Пловдив е използвала платежен инструмент- дебитна карта № \*, на АТМ- устройство № 00001045, като извършила неуспешна транзакция;

- На 30.05.2020г. в 11 часа и 13 мин. в гр. Пловдив е използвала платежен инструмент - дебитна карта № \*, на АТМ- устройство № 00001045, като извършила неуспешна транзакция.

- На 30.05.2020г. в 11 часа и 13 мин. в гр. Пловдив е използвала платежен инструмент - дебитна карта № \*, на АТМ- устройство № 00001045, като извършила неуспешна транзакция;

- На 30.05.2020г. в 11 часа и 21 мин. в гр. Пловдив е използвала платежен инструмент - дебитна карта № \*, на АТМ- устройство № 00000691, като извършила неуспешна транзакция;

- На 30.05.2020г. в 11 часа и 22 мин. в гр. Пловдив е използвала платежен инструмент - дебитна карта № \*, на АТМ- устройство № 00000691, като извършила неуспешна транзакция, като деянието не съставлява по-тежко престъпление.

Съдебното производство е протекло по реда на диференцираната процедура по гл.27 от НПК с провеждане на съкратено съдебно следствие по реда на чл.371, т.2 от НПК, в хода на което подс.В. признава всички факти от обстоятелствената част на обвинителния акт и се съгласява да не се събират доказателства за същите, като се отказва от разглеждане на делото по общ ред.

В хода на съдебните прения прокурорът излага аргументи за безспорно и категорично установяване на вината и авторството на престъпленията. Иска се налагане на наказание от една година лишаване от свобода след редукцията по чл.58а НК, изпълнението на което да бъде отложено с изпитателен срок от три години. Възражава се срещу размера на хонорара, определен от НБПП на служебният защитник по делото. От своя страна защитата излага становище, че фактическата обстановка е установена и съобразно множеството смекчаващи вината на подсъдимата обстоятелства се иска определяне на наказание по чл.55 от НК и за двете престъпления-пробация за престъплението по чл.197, т.1 НК и лишаване от свобода в размер на шест месеца за престъплението по чл.249 НК, изпълнението на

което след приложение на разпоредбата на чл.23, ал.1 от НК да бъде отложено с изпитателен срок от три години. Подс.В. в последната си дума моли за по-леко наказание.

Съдът, въз основа на събраните и приложени по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, и с оглед нормата на чл.373, ал.2 от НПК, намира и приема за установено следното:

### **ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:**

Н. Г. В. , родена на \* г. в гр. \*, обл.Велико Търново, с адрес-гр.\*, ул.“Пробуда“№7, \*, българска гражданка, неграмотна, неомъжена, неосъждана, неработи, ЕГН \*\*\*\*\*.

Свидетелката ЕЛ. П. П. от гр.Стамболийски притежавала дебитна банкова карта №\*, издадена от „Интернешънъл Асет Банк“АД. Дебитната карта обслужвала сметка в банката, по която била превеждана заплата ѝ.

На 30.05.20г. около 10.30ч. свид.П. се намирала на Общинския пазар в гр.Стамболийски, където пазарувала. Същата носела през рамото си кожена дамска чанта. В нея имало дамски портфейл, а в портфейла носила 80лева и дебитната си карта ведно с ПИН-кода написан на листче, както и лична си карта.

На 30.05.20г. свид.\*, заедно със съпругата си св.\* и внучката им-обвиняемата Н. Г. В. тръгнали от гр.\* за село Мало Конаре, обл.Пазарджик, за да посетят свои роднини. Пътували с лек автомобил, собственост на свид.\* и управляван от същия. Когато пристигнали в близост до гр.Пловдив, решили да отидат на пазара в гр.Стамболийски. Там пристигнали около 10.00ч. Разхождайки си по пазара, подс. Н.В. забелязала свид.Е.П. която била до една от масите за продажба на зеленчуци. Свид.П. била забравила ципа на чантата си отворен, след като по рано тя била извадила от там предпазна маска. Отворената чанта била забелязана от подсъдимата, която успяла да погледне в нея и видяла там портфейла на пострадалата. Подсъдимата пхнала ръката си в дамската чанта на свид.П. и извадила портфейла ѝ. Портфейлът бил черен на цвят със цип. Подс.В. скрила портфейла в якето си, след което отишла при баба си и заедно се отправили към мястото където е бил паркиран автомобила им. В автомобила подс.В. отворила портфейла и установила, че вътре има парична сума от 80лв., дебитна карта и написан на листче ПИН-код за дебитната карта. Когато свид.\* потеглил с автомобила към центъра на гр.Стамболийски, подсъдимата му казала да спре до някой банкомат в града. Свид.\* спрял до ул.“Марица“ в гр.Стамболийски, където подсъдимата В. слезла от автомобила. Тя отишла до банкомат -АТМ устройство №D1144002, находящо се на ул.“Марица“№6 в гр.Стамболийски, поставила дебитната карта №\* собственост на пострадалата в устройството и набрала съответния ПИН-код на клавиатурата. По този начин в 10.46ч подс. В. извършила неуспешна транзакция, поради което повторила процедурата по поставяне на

дебитната карта и набиране на ПИН-код. Така втория път, в 10.47ч., тя успяла да извърши успешна транзакция, като изтеглила сумата от 50лв. По описаният начин в 10.48ч. подс.В. отново извършила опит да изтегли пари чрез дебитната карта и ПИН-кода ѝ, но отново транзакцията била неуспешна. В 10.49ч. обвиняемата извършила по описания начин успешна транзакция и изтеглила отново 50лв., а в 10.50ч. извършила още една успешна транзакция като изтеглила отново сумата от 50лв. След като се върнала в автомобила подс.В. заявила на свид.\*, че е успяла да изтегли пари, но не казала каква сума е изтеглила. След това свид.\* потеглил с автомобила си към гр.Пловдив. Влизайки в гр.Пловдив, на бул.“Пещерско шосе“ подс.В. забелязала, че на бензиностанция на „ЕКО България“ ЕАД има банкомат и помолила дядо си-свид.\* да спре на бензиностанцията, за да изтегли още пари. Свид.\* спрял на бензиностанцията на ул.“Пещерско шосе“ №156 в гр.Пловдив, като подс.В. слезла от автомобила и отишла до АТМ устройството №00001045, поставила дебитната карта №\*, въвела ПИН-кода и в 11.11ч. успяла да извърши успешна транзакция, като изтеглила сумата от 50лв. Веднага след това в същата минута и час /11.11ч/ обвиняемата отново поставила дебитната карта в АТМ устройството, въвела ПИН-кода и отново извършила успешна транзакция, като изтеглила сумата от 100лв. В 11,12ч. подс.В. отново поставила дебитната карта в същото АТМ устройство, въвела ПИН-код за да извърши транзакция, но транзакцията била неуспешна. В 11,13ч. подс.В. два пъти в рамките на 1 минута успяла да въведе дебитната карта и въведе ПИН-код, но и двата пъти транзакциите били неуспешни. След това подс.В. се върнала в автомобила и свид.\* отново потеглил в посока центъра на гр.Пловдив, по бул.“Пещерско шосе“. На бул.“Пещерско шосе“ №135 в гр.Пловдив, на бензиностанция „Лукойл“ №5116, свид.\* за трети път спрял и подс.В. отишла на АТМ устройство №00000691 и в 11,21ч. поставила дебитната карта на св.П. с №\*, въвела ПИН-код за да извърши транзакция, но транзакцията била неуспешна. В 11,22ч. подс.В. отново повторила процедурата по поставяне на дебитната карта в АТМ устройството и въвеждане на ПИН-код за да изтегли пари, но отново транзакцията била неуспешна. След това подс.В. се върнала в автомобила и свид.\* потеглил за гр.\*.

Междувременно свид.П. при опит да заплати чорапи от сергия на пазара в гр.Стамболийски, установила, че портфейла ѝ го няма в дамската чанта. Същата осъзнала, че портфейла ѝ е откраднат на пазара, поради което подала жалба в РУ-Стамболийски.

### **ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:**

От събраните по делото доказателствени материали, проверени по реда и със средствата, предвидени в НПК, по несъмнен начин се установява авторството на престъпленията, предмет на доказване по настоящото наказателно производство, времето, мястото и начина на извършването им. За тези обстоятелства извън обясненията на подсъдимата са налице единствено

косвени доказателства. Това са справката от Интернешънал Асет банк / стр.29 от ДП/ относно титуляра на инкриминирания платежен инструмент и датата и часа на отделните ползвания на дебитната карта на инкриминираната дата. По делото е приобщен видеозапис от един от банкоматите, на който ползване на платежния инструмент е било осъществено - запис от охранителната камера на АТМ устройството №D1144002, находящо се в гр.Стамболийски, ул.“Марица“№6. От приложения протокол за оглед на ВД се установява, че на инкриминираната дата в 10,45ч. към банкомата се насочва лице от женски пол с маска на лицето и очила, наподобяващо подс.В., което до 10,50ч. същия ден извършва манипулации по АТМ устройството. От съдържанието на записа са експортирани отделни изображения при извършения оглед на ВД. От тях е видно лицето, което борави с платежния инструмент, действително наподобяващо визуално подсъдимата. Относно тези кадри в съдебно заседание подсъдимата заяви, че разпознава себе си. Тъй като инкриминираният платежен инструмент е бил ползван именно на този банкомат в посочения времеви период, то очевидно същия е бил във владението на подсъдимата.

Показанията на св.\* /дядо на обв.В./ и св.\* /баба на обвиняемата/ следва да бъдат кредитирани, но с известна условност. Действително същите са депозирани от възходящи родственици на подсъдимата, но при изрично съгласие от тяхна страна на дадат показания, поради което могат да представляват годин източник на доказателства. По своя характер тези доказателства се явяват косвени и производни, тъй като свидетелите не са наблюдавали лично действията на подсъдимата, но са разбрали за тях от нея самата впоследствие. Свидетелите \* и \*а заявяват, че не са знаели за извършената кражба на портфейла и за нерегламентираните транзакции, осъществени от подс.В., което съдът не приема с доверие. Това се дължи на фактите, според които на същата дата непосредствено след престъплението двамата са придружили подсъдимата до три различни банкомата, за да тегли подсъдимата пари, без изобщо да се установява тя самата да е разполагала със своя дебитна карта или с предоставена ѝ такава от титуляр, поради което да се очаква, че би могла да извършва правомерно подобни действия. Независимо от това, показанията на тези свидетели кореспондират по непротиворечин начин с обясненията на подсъдимата и с останалите косвени доказателства – писмени и веществени, поради което съдът счита, че авторството и вината на подсъдимата се доказват по несъмнен начин.

Показанията на пострадалата Е.П. не дават информация за извършителя на престъплението, но от тях се установява предмета на престъплението кражба, времето и мястото на извършването му и както и обстоятелството, че наред с вещите, имащи стойност от чантата ѝ е била отнета и дебитната карта, на която тя е титуляр. От показанията на пострадалата се установява още, че нанесените ѝ от престъплението кражба вреди и изтеглените от банковата ѝ сметка парични суми са ѝ възстановени. В тази връзка са и показанията на свидетелите \* \*и, които сочат, че свид.\*, лично завел внучката си в РУ

Стамболийски след като разбрали, че полицията ги търси, за да върне тя вещите.

Относно стойността на предмета на престъплението кражба, съдът кредитира изготвената по делото стоково-оценъчна експертиза като пълна и ясна.

Изложената фактическа обстановка подс.\* признава изцяло в хода на съдебното производство, като всички доказателствата по делото подкрепят направеното от нея самопризнание. Противоречия между доказателствата не са налице.

### **ОТ ПРАВНА СТРАНА:**

При така установена фактическа обстановка съдът счита, че подсъдимата **Н. Г. В.** е осъществила от обективна и субективна страна съставомерните признаци на престъпленията както следва:

- престъпление по **чл.197, т.1, вр. чл.194, ал.1 от НК**, тъй като на 30.05.2020г. в гр. Стамболийски, обл. Пловдив, е отнела чужди движими вещи - дамски портфейл на стойност 8.00лв., ведно с пари в размер на 80 лева и дебитна карта без стойност, всичко на обща стойност 88.00лв./осемдесет и осем лева/ от владението на ЕЛ. П. П., без нейно съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои, като е върнала откраднатите вещи до приключване на съдебното следствие в първоинстанционния съд

- престъпление по **чл.249,ал.1,вр.чл.26,ал.1 от НК**, тъй като периода от 10:46 часа до 11:22 часа на 30.05.2020г., при условията на продължавано престъпление, в гр. Стамболийски и в гр. Пловдив е използвала платежен инструмент - дебитна карта № \*, издадена от «Интернешънъл Асет Банк» АД на името на ЕЛ. П. П., без съгласието на титуляря ЕЛ. П. П., като извършила общо 12 броя транзакции на АТМ устройства: АТМ- устройство № D1144002, находящо се в гр. Стамболийски, обл. Пловдив, ул. "Марица" № 6, на АТМ устройство № 00001045, находящо се в гр. Пловдив, бул. "Пещерско шосе" № 156 и на АТМ устройство № 00000691, находящо се в гр. Пловдив, бул. "Пещерско шосе" № 135, подробно описани в обвинението, като деянието не съставлява по- тежко престъпление.

Относно престъплението по **чл.197, т.1, вр. чл.194, ал.1 от НК**, от обективна страна безспорно и категорично се установява, че подс. В., на посоченото по-горе време и място е извършила действия, чрез които е отнела портфейла на пострадалата с описаното във фактите по случая негово съдържание. Вещите са се намирали у пострадалата и били чужди за подс.В., тъй като не били нейна собственост. С действията си подс.В. прекъснала фактическата власт на пострадалата върху тях и установила свое владение, като това било сторено без знанието и без съгласието на пострадалата. Престъплението кражба е резултатно и същото е довършено в момента когато настъпи промяна във фактическата власт върху предмета му.

От субективна страна подсъдимата е годин наказателноправен субект на това престъпление- пълнолетна и вменяема. Тя е извършила престъплението кражба при пряк умисъл, като съзнавала обществената опасност на деянието, предвиждала настъпването на общественоопасния резултат и е искала настъпването именно на този резултат. Деянието било извършено от подсъдимата с намерение противозаконно да присвои отнетите от Е.П. вещи. Намерението за противозаконно присвояване на вещите е налице когато деецът желае след деянието да се разпорежда с предмета в свой или в чужд интерес. За съставомерността на деянието не е необходимо деецът да осъществи присвоителното си намерение. В случая обаче това е сторено като подсъдимата се разпоредила фактически с вещите в свои интерес- тя задържала паричната сума за себе си и портмонето за себе си.

Както се установява според фактическата обстановка по делото, сред отнетите вещи от подсъдимата се намирала и дебитна карта дебитна карта № \*, издадена от «Интернешънъл Асет Банк» АД на името на ЕЛ. П. П., както и личната ѝ карта. Тези вещи нямат самостоятелна парична стойност. Придобиването на дебитната карта по посочения противоположен начин обаче е дало възможност същата са бъде премине във фактическата власт на подсъдимата, което е създало условия за извършване от нейна страна на друго престъпление – това по чл.249 от НК. По тези съображения независимо от ниската стойност на предмета на престъплението и чистото съдебно минало на подсъдимата не може да се приеме извършената кражба да съставлява маловажен случай.

От доказателствата по делото се установи, че подс.В. е изпълнила от обективна страна всички признаци на състава на престъплението по **чл. 249 ал. 1 вр. с чл. 26 ал. 1 от НК**, изразило се в дванадесет последователно извършени на една и съща дата деяния на ползване на платежен инструмент без съгласието на титуляра му Е.П..

Престъплението по чл. 249, ал. 1 от НК е формално и за осъществяването му е достатъчно извършването на действията, изпълващи изпълнителното деяние без да е необходимо от същото да настъпят каквито и да било вредни последици. Престъплението по чл.249, ал.1 от НК е субсидиарен състав, който намира приложение доколкото извършеното не съставлява по-тежко престъпление. В случая деянията, извършени от подсъдимата не съставляват по-тежко наказуемо престъпление от това по чл.249, ал.1 от НК. Касае е се за дейност, с която се посяга върху обществените отношения, свързани с правилното функциониране на паричната и кредитната система в страната. Предмет на това престъпление може да бъде само редовно издаден платежен инструмент, какъвто представлява издадената банкова карта на Е.П., предвид разпоредбата на [чл. 93, т.24 от НК](#). Установява се, че подс.В. действително е използвала банковата карта без съгласието на титуляра ѝ, който се явява лицето, оправомощено да осъществява платежни операции с нея. Въпросът дали с

банковата карта е изтеглена парична сума е обстоятелство без значение за съставомерността на деянието, тъй като както бе отбелязано по-горе престъплението е на просто извършване.

Извършеното от подсъдимата, изпълва критерия на чл.26 от НК, тъй като е било реализирано чрез осъществяване на последователни деяния, които поотделно изпълват признаците на състава на чл.249, ал.1 от НК. Деянията са били извършени последователно, през непродължителни периоди от време. Деецът е действал при една и съща обстановка, свързана с използване на един и същ платежен инструмент, по един и същи начин- чрез въвеждането му в банкоматно устройство и със едно и също отношение към извършеното.

От субективна страна подсъдимата В. е годен субект на това престъпление, което може да бъде извършено от всяко наказателноотговорно лице, каквато е тя самата по смисъла на закона – пълнолетна и вменяема. Подсъдимата е била наясно, че няма право да използва конкретния платежен инструмент, тъй като не разполага със съгласието на титуляра му. Въпреки това тя искала и сторила именно това. Подсъдимата е действала с пряк умисъл, като съзнавала обществено опасния характер на деянията и естеството им да поставят в опасност охранените обществените отношения.

### **ПО ОТНОШЕНИЕ НА НАКАЗАНИЕТО:**

За извършеното престъпление по чл. 197, т.1, вр. чл.194, ал.1, от НК, законодателят е определил наказание “лишаване от свобода” до пет години лишаване от свобода.

За извършеното престъпление по чл. 249 ал. 1 вр. с чл. 26 ал. 1 от НК, в закона е предвидено наказание лишаване от свобода от две до осем години и глоба до двойния размер на получената сума.

За да определи наказанието на подс.В., съдът, за всяко от двете престъпления, извърши цялостната оценка на наличните по делото смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, позволяваща установяването на действителната конкретна тежест на извършеното и налагането на онова наказание, което с оглед на тази тежест и личността на дееца най-добре отговаря на целите по чл.36 от НК.

Като смекчаващо вината обстоятелство и за двете престъпления съдът отчита чистото съдебно минало на подсъдимата, младата ѝ възраст, възстановяването на вредите още на досъдебното производство, съдействието ѝ за разкриване на обективната истина по случая и признаване на вината на досъдебното производство в разпит от 25.03.2022г, както и изразеното съжаление.

По отношение на престъплението по чл. 197, т.1, вр. чл.194, ал.1, от НК, съдът не установи отегчаващи вината на подсъдимата обстоятелства. Видно е, че се касае за множество смекчаващи вината ѝ обстоятелства при липса на отегчаващи такива, поради което съдът намери, че за това престъпление

наказанието следва да се определи по реда на чл.55 НК, тъй като и най – лекото предвидено в закона наказание от три месеца лишаване от свобода би се явило несъразмерно тежко с оглед обществената опасност на деянието и дееца. По тези съображения съдът намери основания за приложението на чл.58а, ал.4, вр. чл.55 от НК, тъй като приложението на чл.55 от НК в случая се явява по-благоприятно за дееца. Предвид ниската степен на засягане на обществените отношения и ниската обществена опасност на подсъдимата, съдът намери, че за постигане целите на наказанието по чл.36 от НК за индивидуална и генерална превенция е достатъчно наказание Пробация, състоящо се от двете задължителни пробационни мерки в минималният законов срок. По тези съображения на основание чл.197, т.1 вр.чл.194, ал.1 от НК, вр.чл.373, ал.2 от НПК, вр. чл.58а, ал.4, вр. чл.55, ал.1, т.2, б.“б“ от НК съдът наложи на подсъдимата наказание ПРОБАЦИЯ, при следните пробационни мерки: по чл.42б, ал.1 от НК - Задължителна регистрация по настоящ адрес с явяване и подписване пред пробационен служител два пъти седмично с продължителност от шест месеца и по чл.42б, ал.2 от НК - Задължителни периодични срещи с 1 пробационен служител с продължителност от шест месеца.

По отношение на престъплението по чл. 249 ал. 1 вр. с чл. 26 ал. 1 от НК, съдът установи само две отегчаващи вината на подсъдимата В. обстоятелства. Първото е броя на деянията, изпълващи състава на продължаваното престъпление- 12 на брой. Следва обаче да се отчете краткото време, през което деянията са били реализирани, някои от тях и в рамките на една минута, което сочи, че те са резултат на внезапно взети решения на подсъдимата. Поради това съдът не счита, че това обстоятелство има толкова съществено значение, тъй като не отчита трайни обществено опасни нагласи. Отегчаващо е още обстоятелството, че в резултат на ползването на платежния инструмент са били изтеглени неколнократно парични суми от банковата сметка на пострадалата, поради което за същата са настъпили имуществени вреди. Тези вреди обаче в крайна сметка са били възстановени от подсъдимата и то още в началото на разследването, няколко дни след престъплението. Предвид броя и вида на смекчаващите вината на подсъдимата обстоятелства, независимо от посочените две отегчаващи вината ѝ такива, съдът намира смекчаващите за множество и със съществен превес. По тези съображения съдът счете, че наказанието на подсъдимата за това престъпление също следва да се определи по правилата на чл.55 от НК, тъй като най-лекото предвидено наказание се явява несъразмерно тежко спрямо личността на подсъдимата. Ето защо, тъй като приложението на чл.55 е по-благоприятно за подсъдимата наказанието ѝ бе определено при условията на чл.373, ал.2 от НПК вр. чл. 58а, ал.4, вр. чл.55, ал.1, т.1 и ал.3 от НК. Наказание от ЕДНА ГОДИНА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА е достатъчно, съобразно данните за обществената опасност на деянието и дееца, да постигне целите по чл.36 НК като превъзпита и поправи подс.В. и въздейства възпиращо по отношение на неустойчивите членове на обществото. Предвид

данните за липса на трудова ангажираност на подс. Н.В. в страната и ограничението ѝ да я напуска, /поради действието на наложена ѝ мярка за процесуална принуда/, както и поради младата ѝ възраст, съдът намери, че за постигане целите на чл.36 от НК не се налага определяне на наказание глоба.

Двете престъпления са извършени в условията на реална съвкупност тъй като подсъдимата ги е извършила преди да е имало влязла в сила присъда, за което и да е от тях, поради което на основание чл.23 ал.1 от НК съдът определи за съвкупността едно общо най-тежко наказание на подсъдимата Н.В., което в случая се явява наказанието от една година лишаване от свобода.

Тъй като подсъдимата е млад човек, неосъждана до този момент съдът намира, че за постигане на целите по чл.36 НК, не се налага същата да изтърпи ефективно така наложеното ѝ наказание лишаване от свобода. Отделянето ѝ от обществото в пенитенциарно заведение в случая не е наложително, тъй като ефекта от тежестта на наказанието по време на изпитателния срок би способствал за корекция на поведението ѝ и успешната ѝ социализация. По тези съображения, съобразно разпоредбата на чл. 66 ал.1 от НК, съдът отложи изпълнението на така определеното на подс.В. общо най-тежко наказание от една година лишаване от свобода с изпитателен срок от три години.

На основание чл.59 ал.1 и ал.2 от НПК съдът приспадна от наложеното на подсъдимата Н.В. наказание лишаване от свобода времето, през която същата е била задържана по реда на ЗМВР и НПК.

**ВЕЩЕСТВЕНОТО ДОКАЗАТЕЛСТВО** – компакт диск със записи от охранителни камери, от обекти на Банка ДСК, следва да остане приложено по делото.

### **ПО РАЗНОСКИТЕ:**

С оглед становището на съда по вината на подсъдимата, на основание чл. 189, ал. 3 от НПК, на същата следва да се възложат и направените разноски в хода на наказателното производство. Такива са били направени в досъдебното производство в размер на 122,00 лева, за изготвена стоково оценъчна експертиза. Същите следва да бъдат възстановени на органа, който ги е направил в случая ОД на МВР – Пловдив в полза на държавния бюджет.

На присъждане в тежест на подсъдимата, съобразно ТР№4/19.02.2010г. по т.д. №4/09г. на ВКС ОСНК, подлежат и разноските за служебен защитник, за настъпването, на които бяха представени писмени доказателства от страна на прокурора в хода на делото. Възраженията на прокурора срещу присъждането на тези разноски, основано на процесуалната позиция чрез която подсъдимата е упражнявала защитата си, не могат да бъдат споделени от страна на съда. Участието на защитника адв.С. се установява по делото именно в хипотезите,

послужили като основание според Наредбата за заплащане на правна помощ, поради което е видно, че възнаграждението му е било определено на съответно правно основание. За съответните действия, доколкото е право на защитника и подсъдимата да изберат как да реализират правата си, те не могат да бъдат упрекнати.

Мотивиран от гореизложеното съдът постанови присъдата си.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: